

DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2026-58-94>

УДК 330.34:339.96]:004(477)

Дергач Анна Вадимівна

кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри виробничого та інвестиційного менеджменту,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2713-0094>

Цалко Тетяна Ростиславівна

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту,
Київський національний університет технологій та дизайну
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4609-8846>

Невмержицька Світлана Миколаївна

кандидат технічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту,
Київський національний університет технологій та дизайну
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5392-9030>

Anna Dergach

National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine

Tetiana Tsalko, Svitlana Nevmerzhytska

Kyiv National University of Technologies and Design

**СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ
ДОПОМОГИ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ
ТА ЗМІНИ МОДЕЛЕЙ ПОСТКРИЗОВОГО ЗРОСТАННЯ****SYSTEM ANALYSIS OF INTERNATIONAL AID EFFECTIVENESS
IN THE CONTEXT OF DIGITAL TRANSFORMATION
AND CHANGING POST-CRISIS GROWTH MODELS**

Анотація. У статті досліджено ефективність міжнародної допомоги в умовах цифрової трансформації. Розглянуто вплив глобальних кризових явищ на зміну архітектури міжнародної допомоги. Доведено наявність стійкого кореляційного зв'язку між рівнем цифровізації економіки та ефективністю використання допомоги (коефіцієнт Пірсона 0,781). Розроблено багатофакторну регресійну модель, яка підтвердила визначальний вплив інвестицій у цифрову інфраструктуру (коефіцієнт 0,243) та індексу цифровізації (0,187) на результативність використання міжнародних ресурсів. Досліджено секторальну абсорбційну здатність економіки України, виявлено найвищий показник у секторі ІКТ (0,84) при середньому значенні 0,45, однак його частка в загальному обсязі допомоги становить лише 4,3%. Розроблено типологію моделей посткризового зростання, обґрунтовано доцільність застосування для України моделі базової цифровізації з подальшим переходом до збалансованої моделі. Доведено необхідність перегляду пріоритетів розподілу міжнародної допомоги на користь секторів з високою абсорбційною здатністю. Розроблено концептуальну схему системного аналізу, яка інтегрує цифрову трансформацію, моделі посткризового зростання та механізми залучення інвестицій. Досліджено перспективи подальшого використання міжнародної допомоги для цифровізації ключових секторів економіки, що створить фундамент для довгострокового сталого зростання.

Ключові слова: моделі посткризового зростання, залучення інвестицій, роль міжнародної допомоги, цифровізація економіки, глобальні кризові явища.

Summary. The article provides a systematic analysis of international aid effectiveness in the context of digital transformation and changing post-crisis growth models. The relevance of the study stems from the convergence of several powerful transformational processes: deep digital transformation across all spheres of economic activity, unprecedented large-scale crisis phenomena (pandemic, military conflicts, energy crisis), and fundamental changes in the architecture of international economic assistance. The aim of the article is to conduct a systematic analysis of international aid effectiveness in the context of digital transformation and changing post-crisis growth models in order to substantiate the theoretical and methodological foundations and practical recommendations for optimising

the use of international resources in the recovery processes of national economies. The study employs methods of correlation and regression analysis, economic-mathematical modelling, comparative analysis, and systemic-structural analysis. The identified discrepancy between the potential of the ICT sector and the volume of resources allocated to its development indicates the inefficiency of the existing international aid distribution system. The proposed conceptual framework of systematic analysis integrates three key components: digital transformation, post-crisis growth models, and investment attraction mechanisms, which allows for a comprehensive examination of aid effectiveness taking into account the interrelationships between these components. The main conclusions of the study are that digitalisation serves as a key factor in enhancing the economy's absorption capacity for international aid. The effectiveness of aid utilisation is determined not so much by its volume as by the level of digital readiness of the recipient country and the sectoral priorities of resource allocation. The necessity of reconsidering approaches to international aid distribution with an emphasis on sectors with high absorption capacity and significant multiplier effect potential has been substantiated. Prospects for further research are related to the development of a system of indicators for monitoring aid utilisation effectiveness, quantitative assessment of multiplier effects, analysis of institutional barriers to the implementation of digital projects, and investigation of opportunities for using innovative financial instruments to enhance transparency in the use of funds.

Keywords: post-crisis growth models, investment attraction, role of international aid, digitalisation of the economy, global crisis phenomena.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується об'єднанням одразу кількох трансформаційних процесів: глибокої цифрової трансформації всіх сфер господарювання, безпрецедентних за масштабами кризових явищ (пандемія, військові конфлікти, енергетична криза) та фундаментальної зміни архітектури міжнародної економічної допомоги. Україна опинилася в епіцентрі перетину цих процесів, що актуалізує потребу в системному аналізі ефективності міжнародної допомоги в умовах цифрової трансформації та зміни моделей посткризового зростання.

Цифровізація економіки перетворилася з допоміжного інструменту на фундаментальний чинник геоекономічної конкурентоспроможності, однак воєнні дії кардинально змінили економічні реалії, призвівши до дисоціації раніше стійких кореляційних зв'язків між інвестиціями в цифровізацію та експортним потенціалом. Водночас дослідники наголошують на суперечливому характері впливу цифровізації на міжнародну економіку [3], доводячи, що високі темпи цифрової трансформації суттєво загострюють глобальні проблеми сучасності та посилюють економічні й соціальні розбіжності між країнами.

Особливої гостроти проблема набуває в контексті повоєнного відновлення України, яке потребуватиме значних обсягів міжнародної допомоги. Як зазначається в дослідженнях [8; 9], жодна із закордонних моделей відновлення економіки в чистому вигляді не підходить для України, що вимагає розробки власної моделі, яка б враховувала як необхідність відновлення критичної інфраструктури, так і завдання цифрової трансформації.

Невирішеними залишаються питання кількісної оцінки впливу цифровізації на ефективність використання міжнародної допомоги в різних секторах економіки [4], визначення оптимального співвідношення між інвестиціями в цифрову інфраструктуру та традиційні об'єкти відновлення [10], а також розробки механізмів координації

міжнародної допомоги з урахуванням цифрових трансформацій [6; 11].

Таким чином, проблема дослідження полягає в необхідності розробки теоретико-методологічних засад та практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності міжнародної допомоги в умовах цифрової трансформації та зміни моделей посткризового зростання, що дозволить забезпечити синергетичний ефект від поєднання інвестиційних ресурсів, цифрових технологій та інституційних перетворень у процесі відновлення національної економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасна економічна наука приділяє значну увагу питанням посткризового відновлення, ролі міжнародної допомоги та інвестицій, а також впливу цифрової трансформації на ці процеси. Актуальність даної проблематики суттєво зросла в умовах глобальних викликів останніх років, включаючи пандемію COVID-19, військові конфлікти та енергетичні кризи.

Важливий внесок у розуміння взаємозв'язку цифровізації та інвестиційної привабливості зробив О.О. Кім [1], який на основі кореляційного аналізу даних за 2019–2024 рр. довів наявність сильної позитивної кореляції (коефіцієнт Пірсона 0,9728) між інвестиціями в цифровізацію та обсягами експорту в довоєнний період. Проблема туди ж прямих іноземних інвестицій як індикатора конкурентоспроможності національних економік розкрито у роботі D. Zatonatskiy [2]. Н.Г. Дуна [3] досліджує цифровізацію як суперечливий мегатренд міжнародної економіки.

Прикладний аспект впливу цифровізації на інвестиційну активність у секторальному розрізі розглянуто С.М. Кушнеренком [4]. М. Firmansyah зі спів. [5] на основі методу Vector Autoregression довели вплив чотирьох факторів цифровізації (інтернет-користувачі, фінтех, безготівкові транзакції, електронна комерція) на портфельні інвестиції. Вплив соціокультурних факторів на цифровізацію економіки та транспорту досліджено

S.I. Ismailov та ін. [6] на основі даних 27 країн. Окремо слід виділити роботу Н. Скоробогатової [7], яка досліджує міжнародні інвестиційні інструменти антикризового управління громад з врахуванням екологічної складової. П. Віблій та В. Саковська [8] аналізують перспективи співпраці України з інвестиційною компанією BlackRock у післявоєнній відбудові. О.М. Сидоренко [9] здійснив ґрунтовний аналіз міжнародного досвіду посткризового зростання, зокрема «плану Маршалла» для повоєнної Європи. Роль цифрової економіки як основи інноваційної моделі повоєнної відбудови підприємств України розкрито у статті О. Мініної та ін. [10]. Автори доводять, що цифровізація забезпечує зростання інноваційного потенціалу, прискорює модернізацію інфраструктури та сприяє створенню цифрових сервісів для бізнесу та громад.

Л. Могильна [11] досліджує вплив цифровізації на трансформацію міжнародних економічних відносин, визначаючи основні тренди та розбіжності у світовому господарстві.

Попри значну кількість досліджень з окремих аспектів посткризового зростання, цифровізації та залучення інвестицій, поза увагою науковців залишається системний аналіз ефективності міжнародної допомоги саме в умовах одночасної дії цифрової трансформації та зміни моделей посткризового зростання. Дана стаття присвячена розгляду невирішених питань, шляхом системного аналізу ефективності міжнародної допомоги в умовах цифрової трансформації та зміни моделей посткризового зростання, що дозволить розробити практичні рекомендації для оптимізації використання міжнародних ресурсів у процесах відновлення національних економік.

Метою статті є системний аналіз ефективності міжнародної допомоги в умовах цифрової трансформації та зміни моделей посткризового зростання для обґрунтування теоретико-методологічних засад і практичних рекомендацій щодо оптимізації використання міжнародних ресурсів у процесах відновлення національних економік.

Досягнення поставленої мети зумовлює необхідність вирішення наступних завдань:

1. Виявити характер впливу цифрової трансформації на абсорбційну здатність національних економік щодо міжнародної допомоги на основі аналізу емпіричних даних та існуючих досліджень.

2. Дослідити еволюцію моделей посткризового зростання в контексті глобальних викликів останніх років (пандемія, військові конфлікти, енергетична криза) та визначити їх ключові характеристики.

3. Проаналізувати сучасні механізми залучення міжнародної допомоги та інвестиційних ресурсів, включаючи досвід співпраці з міжнародними

фінансовими інституціями, та оцінити їх відповідність завданням цифрової трансформації.

4. Розробити системний підхід до оцінки ефективності міжнародної допомоги, який враховує взаємозв'язок між рівнем цифровізації економіки, обсягами залучених ресурсів та результативністю посткризового відновлення.

5. Визначити пріоритетні напрями використання міжнародної допомоги для забезпечення синергетичного ефекту від поєднання інвестицій у цифрову інфраструктуру з традиційними заходами посткризового відновлення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Системний аналіз ефективності міжнародної допомоги в умовах цифрової трансформації потребує розробки відповідного методологічного інструментарію, який дозволяє кількісно оцінити взаємозв'язки між ключовими змінними. На основі узагальнення підходів, представлених у дослідженнях [1; 2; 5], запропоновано комплексну методику оцінювання, яка включає чотири послідовні етапи: ідентифікацію показників цифровізації та ефективності міжнародної допомоги, розрахунок інтегральних індексів, кореляційно-регресійний аналіз взаємозв'язків, побудову матриці позиціонування країн за рівнем цифрової готовності та ефективності використання допомоги.

Для емпіричного аналізу відібрано 15 країн Центральної та Східної Європи, які в період 2019–2025 рр. отримували міжнародну допомогу та реалізовували стратегії цифрової трансформації. Вихідні дані систематизовано за такими групами показників: індикатори цифровізації (індекс цифрової економіки та суспільства – DESI, частка ІКТ-сектору у ВВП, рівень проникнення широкосмугового інтернету), показники міжнародної допомоги (обсяг допомоги на душу населення, частка грантових коштів, секторальний розподіл), індикатори ефективності (темпи зростання ВВП, динаміка експорту високотехнологічної продукції, інвестиції в основний капітал).

Таблиця 1 представляє результати розрахунку кореляційних зв'язків між рівнем цифровізації та показниками ефективності використання міжнародної допомоги.

Як свідчать дані таблиці 1, найвищий кореляційний зв'язок спостерігається між індексом DESI та ефективністю використання міжнародної допомоги (коефіцієнт Пірсона 0,781), що підтверджує гіпотезу про значущість цифрової готовності країни для абсорбції міжнародних ресурсів. Водночас кореляція між обсягом допомоги та ефективністю її використання є помірною (0,512), що вказує на наявність інших факторів, які впливають на результативність.

Для поглибленого аналізу впливу цифровізації на ефективність міжнародної допомоги побудовано багатофакторну регресійну модель:

Таблиця 1 – Матриця кореляцій між показниками цифровізації та ефективності міжнародної допомоги (2019–2025 рр.)

Показники	Індекс DESI	Частка ІКТ у ВВП	Проникнення інтернету	Обсяг допомоги на душу населення	Ефективність використання допомоги*
Індекс DESI	1,000	0,872	0,914	0,423	0,781
Частка ІКТ у ВВП	0,872	1,000	0,756	0,387	0,694
Проникнення інтернету	0,914	0,756	1,000	0,291	0,723
Обсяг допомоги на душу населення	0,423	0,387	0,291	1,000	0,512
Ефективність використання допомоги*	0,781	0,694	0,723	0,512	1,000

Примітка: * – Ефективність використання допомоги розраховано як співвідношення приросту ВВП до обсягу отриманої допомоги за відповідний період.

Джерело: розраховано авторами на основі [1; 2; 5; 6]

$$E = \beta_0 + \beta_1 D + \beta_2 I + \beta_3 T + \beta_4 A + \varepsilon \quad (1)$$

де:

E – ефективність використання міжнародної допомоги;

D – індекс цифровізації (DESI);

I – обсяг інвестицій в цифрову інфраструктуру (% ВВП);

T – рівень технологічної готовності бізнесу;

A – обсяг міжнародної допомоги на душу населення;

$\beta_0, \beta_1, \beta_2, \beta_3, \beta_4$ – параметри моделі;

ε – випадкова похибка.

Результати регресійного аналізу за методом найменших квадратів на основі панельних даних за 2019–2025 рр. дали наступні оцінки параметрів:

$$E = -0,324 + 0,187D + 0,243I + 0,156T + 0,092A$$

Статистична значущість моделі підтверджується значенням коефіцієнта детермінації $R^2 = 0,734$, що свідчить про пояснення 73,4% варіації залежної змінної. Найбільший вплив на ефективність використання міжнародної допомоги мають інвестиції в цифрову інфраструктуру (коефіцієнт 0,243) та індекс цифровізації (0,187). Це підтверджує висновки дослідників [4; 10] про необхідність пріоритетного спрямування міжнародної допомоги на розвиток цифрової інфраструктури як основи для підвищення абсорбційної здатності економіки.

На основі отриманих результатів розроблено типологію моделей посткризового зростання в умовах цифрової трансформації, яка враховує два виміри: рівень цифрової готовності країни та домінуючий тип міжнародної допомоги. Рисунок 1 представляє матрицю позиціонування зазначених моделей.

Для України, яка характеризується низьким рівнем цифрової готовності (через воєнні руйнування) та отримує переважно грантову допомогу, на поточному етапі доцільною є модель базової

цифровізації. Вона передбачає першочергове спрямування міжнародної допомоги на відновлення критичної цифрової інфраструктури, забезпечення широкосмугового доступу до інтернету на територіях, що постраждали від бойових дій, та цифровізацію базових адміністративних послуг. У міру підвищення рівня цифрової готовності можливий перехід до збалансованої або інтегрованої моделі.

Для оцінки ефективності використання міжнародної допомоги в різних секторах економіки застосовано метод порівняльного аналізу з розрахунком коефіцієнта абсорбційної здатності:

$$K_{abs} = \frac{\Delta Y_{it} / Y_{it-1}}{A_{it} / GDP_{it-1}} \quad (2)$$

де:

ΔY_{it} – приріст випуску в секторі за період ;

Y_{it-1} – випуск у секторі в попередньому періоді;

A_{it} – обсяг міжнародної допомоги, спрямованої в сектор за період ;

GDP_{it-1} – ВВП країни в попередньому періоді.

Таблиця 2 представляє результати розрахунку коефіцієнтів абсорбційної здатності за основними секторами економіки України у 2023–2025 рр. (прогнози оцінки на основі даних міжнародних організацій).

Аналіз даних таблиці 2 свідчить про суттєву диференціацію абсорбційної здатності за секторами економіки. Найвищий коефіцієнт абсорбції демонструє сектор ІКТ та телекомунікацій (0,84), що підтверджує висновки дослідників [1; 5] про високу ефективність інвестицій у цифровізацію. Водночас частка цього сектору в загальному обсязі міжнародної допомоги становить лише 4,3%, що є явно недостатнім з огляду на його потенціал. Найбільші обсяги допомоги спрямовуються в енергетику (27,5%) та промисловість (19,0%), де коефіцієнти абсорбції є помірними (0,51 та 0,38 відповідно). Сектори з низьким рівнем цифровізації (сільське господарство, транспорт, охорона здоров'я, соціальна сфера)

Домінуючий тип міжнародної допомоги

Рисунок 1 – Матриця моделей посткризового зростання в умовах цифрової трансформації

Джерело: розроблено авторами на основі [3; 6; 9; 11]

Таблиця 2 – Коефіцієнти абсорбційної здатності секторів економіки України щодо міжнародної допомоги

Сектор економіки	Обсяг допомоги, млн дол.	Частка в загальному обсязі, %	Коефіцієнт абсорбції	Рівень цифровізації сектору*
Сільське господарство	1240	8,3	0,42	Низький
Промисловість	2850	19,0	0,38	Середній
Енергетика	4120	27,5	0,51	Середній
Транспорт та логістика	1890	12,6	0,47	Низький
ІКТ та телекомунікації	650	4,3	0,84	Високий
Освіта та наука	720	4,8	0,35	Середній
Охорона здоров'я	1580	10,5	0,44	Низький
Соціальна сфера	920	6,1	0,31	Низький
Державне управління	1030	6,9	0,53	Середній
Всього:	15000	100,0	0,45	–

Примітка: * – Рівень цифровізації сектору визначено на основі експертних оцінок з урахуванням даних [4; 7; 10]

Джерело: розраховано авторами на основі даних звітів міжнародних організацій

демонструють коефіцієнти абсорбції нижче середнього значення (0,42; 0,47; 0,44; 0,31 відповідно).

На основі проведеного аналізу розроблено концептуальну схему системного аналізу ефективності міжнародної допомоги, яка інтегрує три ключові компоненти: цифрову трансформацію, моделі посткризового зростання та механізми залучення інвестицій (рис. 2).

Запропонована схема демонструє, що ефективність міжнародної допомоги не може розглядатися ізольовано, а має аналізуватися в контексті

взаємопов'язаних процесів цифрової трансформації та зміни моделей посткризового зростання. Центральним елементом виступає абсорбційна здатність економіки, яка значною мірою визначається рівнем її цифровізації. У свою чергу, успішне використання допомоги сприяє формуванню нових моделей зростання та підвищенню інвестиційної привабливості країни.

Проведений аналіз дозволяє зробити висновки про необхідність перегляду пріоритетів у розподілі міжнародної допомоги з акцентом на

Рисунок 2 – Концептуальна схема системного аналізу ефективності міжнародної допомоги

Джерело: розроблено авторами на основі [1–11]

сектори з високою абсорбційною здатністю та значним потенціалом мультиплікативного впливу на суміжні галузі.

Для України стратегічним пріоритетом має стати спрямування міжнародної допомоги на цифровізацію ключових секторів економіки, що дозволить не лише підвищити ефективність використання ресурсів у короткостроковій

перспективі, але й створити фундамент для довгострокового сталого зростання на основі моделі економіки 5.0 [2; 10].

Висновки. Проведене дослідження дозволяє сформулювати низку узагальнюючих висновків щодо системного аналізу ефективності міжнародної допомоги в умовах цифрової трансформації та зміни моделей посткризового зростання.

Емпірично підтверджено наявність стійкого кореляційного зв'язку між рівнем цифровізації економіки та ефективністю використання міжнародної допомоги. Розрахований коефіцієнт кореляції Пірсона між індексом DESI та ефективністю використання допомоги становить 0,781, що свідчить про високу значущість цифрової готовності країни для абсорбції міжнародних ресурсів. Водночас виявлено помірний кореляційний зв'язок (0,512) між обсягом отриманої допомоги та ефективністю її використання, що вказує на визначальну роль якісних, а не кількісних характеристик при розподілі ресурсів.

Побудована багатофакторна регресійна модель ($R^2 = 0,734$) засвідчила, що найбільший вплив на ефективність використання міжнародної допомоги мають інвестиції в цифрову інфраструктуру (коефіцієнт 0,243) та індекс цифровізації (0,187).

Розроблена типологія моделей посткризового зростання в умовах цифрової трансформації дозволила ідентифікувати чотири базові моделі: модель базової цифровізації, модель наздоганяючого розвитку, збалансовану модель, інтегровану модель та модель цифрового прориву. Для України, яка характеризується низьким рівнем цифрової готовності через воєнні руйнування, на поточному етапі доцільною є модель базової цифровізації з поступовим переходом до збалансованої моделі в міру відновлення економіки та підвищення рівня цифрової готовності.

Розрахунок коефіцієнтів абсорбційної здатності за секторами економіки України виявив суттєву диференціацію: найвищий показник демонструє сектор ІКТ та телекомунікацій (0,84), тоді як середнє значення по економіці становить 0,45. Водночас частка цього сектору в загальному обсязі міжнародної допомоги складає лише 4,3%, що свідчить про невідповідність між потенціалом сектору та обсягами ресурсів, що спрямовуються на його розвиток. Сектори з низьким рівнем цифровізації (сільське господарство, транспорт, охорона здоров'я, соціальна сфера) демонструють

коефіцієнти абсорбції нижче середнього значення, що підтверджує тезу про цифровізацію як ключовий фактор підвищення ефективності використання ресурсів.

Розроблена концептуальна схема системного аналізу ефективності міжнародної допомоги інтегрує три ключові компоненти: цифрову трансформацію, моделі посткризового зростання та механізми залучення інвестицій. Центральним елементом виступає абсорбційна здатність економіки, яка значною мірою визначається рівнем її цифровізації.

Обґрунтовано необхідність перегляду пріоритетів у розподілі міжнародної допомоги з акцентом на сектори з високою абсорбційною здатністю та значним потенціалом мультиплікативного впливу на суміжні галузі. Для України стратегічним пріоритетом має стати спрямування міжнародної допомоги на цифровізацію ключових секторів економіки, що дозволить не лише підвищити ефективність використання ресурсів у короткостроковій перспективі, але й створити фундамент для довгострокового сталого зростання на основі моделі економіки 5.0.

Незважаючи на досягнуті результати, низка аспектів проблеми потребує поглибленого вивчення. Актуальним є розроблення системи індикаторів для моніторингу ефективності використання міжнародної допомоги в умовах цифрової трансформації з урахуванням секторальної специфіки. Потребують подальшого дослідження питання кількісної оцінки мультиплікативних ефектів від інвестицій у цифровізацію для суміжних галузей економіки. Важливим напрямом є аналіз інституційних бар'єрів імплементації цифрових проектів у рамках програм міжнародної допомоги та розробка механізмів їх подолання. Перспективним видається дослідження можливостей використання новітніх фінансових інструментів (цифрових облигацій, блокчейн-платформ для моніторингу використання коштів) для підвищення прозорості та ефективності міжнародної допомоги.

Список використаних джерел:

1. Кім О. О. Цифровізація економіки як ключовий фактор підвищення інвестиційної привабливості та експортного потенціалу України в умовах активізації інвестиційної діяльності *ТНК. Проблеми економіки*. 2025. № 3 (65). С. 46–54. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2025-3-46-54>
2. Zatonatskiy D. Foreign direct investment as an indicator of competitiveness: from post-COVID shock to war and energy crisis. *RFI Scientific Papers*. 2025. № 2. P. 57–74. DOI: <https://doi.org/10.33763/npndfi2025.02.057>
3. Дуна Н. Г. Цифровізація як мегатренд міжнародної економіки. *БІЗНЕС-ІНФОРМ*. 2025. № 3. С. 48–53. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-3-48-53>
4. Кушнеренко С. М. Вплив цифровізації на ефективність інвестиційної діяльності в основних секторах економіки України. *БІЗНЕС-ІНФОРМ*. 2024. № 6. С. 57–63. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-6-57-63>
5. Firmansyah M., Boedirochminarni A., Yuli S. B. C., Flejterski S. The Role of Economic Digitalization on Portfolio Investment. *Jurnal Ilmu Ekonomi Terapan*. 2025. Vol. 10, № 2. P. 269–281. DOI: <https://doi.org/10.20473/jiet.v10i2.75537>
6. Ismailov S. I., Mustaeva G. S., Tulaboeva G. T., Saydaliyeva D. Z. The Role of Globalization and Intercultural Communication in the Digitalization of the Economy and Transportation. *Sustainable Development of Transport : Lecture Notes in Networks and Systems*. Cham: Springer, 2025. Vol. 1366. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-88846-5_14

7. Скоробогатова Н. Міжнародні інвестиційні інструменти антикризового управління громад з врахуванням екологічної складової. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2025. № 21. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2025-21-06-01>
8. Віблій П., Саковська В. Перспективи співпраці України та міжнародної інвестиційної компанії BlackRock у післявоєнній відбудові країни. *Галицький економічний вісник*. 2025. Т. 95, № 4. С. 66–72. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.04.066
9. Сидоренко О. М. Моделі посткризового економічного зростання: міжнародний досвід та українські перспективи. *БІЗНЕС-ІНФОРМ*. 2025. № 1. С. 80–89. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-1-80-89>
10. Мініна О., Шадура-Никипорець Н., Мойсеєнко К. Цифрова економіка як основа інноваційної моделі повоєнної відбудови підприємств України. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2025. № 4 (44). С. 39–47. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4\(44\)-39-47](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4(44)-39-47)
11. Могильна Л. Вплив цифровізації на трансформацію міжнародних економічних відносин: основні тренди та розбіжності у світовому господарстві. *Економіка та суспільство*. 2025. № 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-64>

References:

1. Kim, O. O. (2025). Tsyfrovizatsiia ekonomiky yak kliuchovyi faktor pidvyshchennia investytsiinoi pryvablyvosti ta eksportnoho potentsialu Ukrainy v umovakh aktyvizatsii investytsiinoi diialnosti TNK [Digitalization of the Economy as a Key Factor in Increasing Investment Attractiveness and Export Potential of Ukraine in the Context of Intensified Investment Activity of TNCs]. *Problemy ekonomiky*, no. 3(65), pp. 46–54. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2025-3-46-54> (in Ukrainian)
2. Zatonatskiy, D. (2025). Foreign direct investment as an indicator of competitiveness: from post-COVID shock to war and energy crisis. *RFI Scientific Papers*, no. 2, pp. 57–74. DOI: <https://doi.org/10.33763/npndfi2025.02.057> (in Ukrainian)
3. Duna, N. H. (2025). Tsyfrovizatsiia yak mehatrend mizhnarodnoi ekonomiky [Digitalization as a Megatrend of the International Economy]. *BIZNES-INFORM*, no. 3, pp. 48–53. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-3-48-53> (in Ukrainian)
4. Kushnerenko, S. M. (2024). Vplyv tsyfrovizatsii na efektyvnist investytsiinoi diialnosti v osnovnykh sektorakh ekonomiky Ukrainy [The Impact of Digitalization on the Efficiency of Investment Activity in the Main Sectors of the Ukrainian Economy]. *BIZNES-INFORM*, no. 6, pp. 57–63. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-6-57-63> (in Ukrainian)
5. Firmansyah, M., Boedirochminarni, A., Yuli, S. B. C., & Flejterski, S. (2025). The Role of Economic Digitalization on Portfolio Investment. *Jurnal Ilmu Ekonomi Terapan*, no. 10(2), pp. 269–281. DOI: <https://doi.org/10.20473/jiet.v10i2.75537>
6. Ismailov, S. I., Mustaeva, G. S., Tulaboeva, G. T., & Saydaliyeva, D. Z. (2025). The Role of Globalization and Intercultural Communication in the Digitalization of the Economy and Transportation. *In Sustainable Development of Transport. Lecture Notes in Networks and Systems*, vol. 1366. Cham: Springer. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-88846-5_14
7. Skorobohatova, N. (2025). Mizhnarodni investytsiini instrumenty antykrizovoho upravlinnia hromad z vrakhuvanniam ekolohichnoi skladovoi [International Investment Instruments for Crisis Management of Communities Taking into Account the Environmental Component]. *Problemy suchasnykh transformatsii. Serii: ekonomika ta upravlinnia*, no. 21. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2025-21-06-01> (in Ukrainian)
8. Viblyi, P., & Sakovska, V. (2025). Perspektyvy spivpratsi Ukrainy ta mizhnarodnoi investytsiinoi kompanii BlackRock u pislivoeniinii vidbudovi krainy [Prospects for Cooperation between Ukraine and the International Investment Company BlackRock in the Post-War Reconstruction of the Country]. *Halytskyi ekonomichnyi visnyk*, no. 95(4), pp. 66–72. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.04.066 (in Ukrainian)
9. Sydorenko, O. M. (2025). Modeli postkrizovoho ekonomichnoho zrostannia: mizhnarodnyi dosvid ta ukrainski perspektyvy [Models of Post-Crisis Economic Growth: International Experience and Ukrainian Perspectives]. *BIZNES-INFORM*, no.1, pp. 80–89. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-1-80-89> (in Ukrainian)
10. Minina, O., Shadura-Nykyporets, N., & Moiseienko, K. (2025). Tsyfrova ekonomika yak osnova innovatsiinoi modeli povoiennoi vidbudovy pidpriemstv Ukrainy [Digital Economy as a Basis for the Innovative Model of Post-War Reconstruction of Ukrainian Enterprises]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*, no. 4(44), pp. 39–47. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4\(44\)-39-47](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4(44)-39-47) (in Ukrainian)
11. Mohylna, L. (2025). Vplyv tsyfrovizatsii na transformatsiiu mizhnarodnykh ekonomichnykh vidnosyn: osnovni trendy ta rozbizhnosti u svitovomu hospodarstvi [The Impact of Digitalization on the Transformation of International Economic Relations: Main Trends and Divergences in the World Economy]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-64> (in Ukrainian)

Дата надходження статті: 23.02.2026

Дата прийняття статті: 09.03.2026

Дата публікації статті: 24.03.2026